

Auteurs Pagina Philip Staal, 16 november 2021

“De Joodse baby's van toen, praten nu”

Archief Philip Staal

“In de discussie rond de teruggave van de geroofde joodse tegoeden (2000) wordt veel gediscussieerd over de aantallen miljoenen, de legitimiteit van de onderhandelaars en de verdeling, maar zelden over de mensen om wie het gaat. Jiska Bours schrijft in [Nieuwe Revu van 30 augustus 2000](#) de verhalen van Tswi Herschel (1942), Louis Godschalk (1942) en Philip Staal (1941). Als baby's werden zij in de oorlog van hun ouders gescheiden en bij pleeggezinnen en kindertehuizen ondergebracht.”

Verschil tussen realiteit en de werkelijkheid.

De realiteit is dat, gedurende de naoorlogse jaren, een groot deel van de 1.363¹ Joodse oorlogswezen door accountants, notarissen, advocaten, ect. –met medeweten en medewerking van de Joodse voogdij-instellingen– werden beroofd van een groot deel van hun vermogen. Deze tientallen miljoenen zijn nog steeds niet gerestitueerd aan de rechtmatige eigenaren, de Joodse oorlogswezen.

Het begrip werkelijkheid is niet meer dan een subjectieve gedachten-constructie en houdt in de persoonlijke zienswijze van een individu, betrekking hebbende op of uitgaand van de persoonlijke zienswijze of smaak. In het menselijk bewustzijn kan men onderscheid maken tussen werkelijkheidsbeleving en fantasie. Fantasie komt voort uit de individuele belevingswereld die voortborduurde op en verder gaat dan de werkelijkheid.

De ‘werkelijkheid’ volgens sommige personen is dat deze geroofde gelden gebruikt werden voor de opvoeding van minder bedeelde Joodse weeskinderen. Ik zou daar vrede mee hebben. Echter, deze ‘wens’ die de vader van deze gedachte is, kan de test van de waarheid niet doorstaan.

Maar eerst delen wij dit keer graag een oud verhaal met een nieuwe twist aan het einde. Een verhaaltje met een boodschap, over een dappere ezel die iedereen versted doet staan. Leest u mee?

Een boer had op zijn erf een put die hij nog niet had dichtgemaakt. Op een dag viel zijn ezel in de put. De boer vroeg zich af wat hij moest doen. De ezel was al oud en de put moest dicht...

Hij besloot om samen met de burens de put dicht te gooien met de ezel erin. Ze pakten allen een schop en gooiden zand in de put. De ezel besepte wat er gebeurde en maakte veel kabaal. Totdat het op een gegeven moment stil werd...

Een paar scheppen zand verder besloot de boer een kijkje te nemen. Vol verbazing zag hij dat de ezel elke schep zand die op zijn rug viel, van zich afschudde. Vervolgens ging hij op het afgeschudde zand staan.

Met de ladingen zand die erop volgden, kwam de ezel steeds hoger te staan. Al snel was iedereen verbaasd toen de ezel over de rand van de put stapte en vrolijk weg draafde.

Er zullen altijd mensen zijn die stenen gooien op jouw pad van succes. Het hangt van jezelf af wat je er van maakt: een muur of een brug.

De ezel kwam later terug en beet de boer, die had geprobeerd om hem levend te begraven.

De moraal van dit verhaal?

Als je iets verkeerd doet en je probeert het onder de pet te houden, komt het altijd terug om je te bijten.

¹ Ph. Staal, Roestvrijstaal, 2008, pagina 36.